

[Indenrigsministeren.]

ledes som der synes at være gjort Forsøg paa, at rejse ny Uro om Kronen og om Obligationskurserne, naar der intet Grundlag herfor findes og det kun er Baggrund for et Forsøg paa et politisk Spil. Det ærede Medlem fremsatte den Udtalelse, at det nok her i Dag igen var L. S., der stak Hovedet frem. Mon jeg ikke maa rette den elskværdige Henstilling til Det konservative Folkeparti, at det passer paa sine egne L. S.-Folk. Jeg kan i denne Forbindelse fortælle, at da jeg forleden talte med en konservativ Mand, sagde han til mig, i Virkeligheden beundrende sit Parti: Det er jo egentlig godt gjort, at Det konservative Parti stadig ude i Landet kan angle efter L. S.-Folk, der vil skære Kronen ned og gøre Obligationerne værdiløse, og saa samtidig i Rigsdagen nægte enhver Deltagelse i Bestræbelserne for at lette Rentebyrden! Det er jo nu fjerde Gang, Det konservative Folkeparti her i Rigsdagen gaar imod et Forsøg paa at lette Rentebyrden for det Landbrug, hvis Vanskeligheder det ærede Parti i øvrigt altid taler om.

Kristen Amby: Det er ikke rigtigt, naar den højtærede Minister siger, at Det konservative Parti er gaaet imod Forsøgene paa at skaffe billige Penge. (Afbrydelse af *Indenrigsministeren* [Dahlggaard]). Nej, det er ikke rigtigt; for det, vi siger, er kun, at der er visse Paragraffer og Bestemmelser i Ministerens Forslag, som er saa uheldige, at vi ikke kan stemme for hele hans Forslag, naar han ikke vil rette sig efter de saglige Argumenter, der indvendes mod disse Bestemmelser.

Naar Ministeren føler sig foranlediget til at sige, at hvis Spørgsmaalet kommer op om Livsforsikringsselskabernes Ret til direkte Udlaan til en højere Rente end 4 pCt., vil han afgøre det administrativt derhen, at denne Paragraf ikke gælder dem, og saa samtidig holder saa stærkt fast ved, at Lovens Bestemmelser skal anvendes paa Legater, saa forekommer det mig, at der er en saadan Brist i den indre Sammenhæng i Ministerens Betragtninger, at det er velanbragt fra Det konservative Partis Side at forsøge at faa den paagældende Paragraf fjernet eller ændret. Efter § 6 har Legater Ret til en højere Rente end 4 pCt., naar de venter — altsaa spekulerer i Baisse — til det Tidspunkt, hvor 4 pCt.-Kredittforeningsobligationerne er faldet under Pari, saa de kan opnaa en højere effektiv Rente; men de har ikke Ret til direkte Udlaan til 4½ pCt. i Ejendomme.

Det har Forsikringsselskaber. Det er et ulige Forhold, som er fuldkommen urimeligt. Det stiller ogsaa Legater indbyrdes fuldkommen ulige; de, der i den nærmeste Tid staar og skal disponere, skal købe 4 pCt.s Obligationer, de, der kan vente et Aars Tid, eller til Tiden er passende, eller som bliver oprettet om et Par Aar, hvor 4 pCt.s Obligationer maaske er faldet til 90, de faar 4½ pCt. af deres Penge. Hvorfor dog ikke give dem Ret til direkte Udlaan i fast Ejendom, ligesom Forsikringsselskaber har det efter Ministerens egne Udtalelser, mod Panteret efter samme Betingelser, som umyndiges Midler er underkastet?

For dem, der faar Legater — hvoraf mange af de daarligst stillede i dette Samfund er afhængige, nemlig de saakaldte pauvres honteux — drejer det sig i første Række om at vide nøjagtigt, hvilke Penge de har at disponere over fra Aar til Aar; det bør ikke være Vilkaarlighed undergivet. Der er ikke nogen som helst saglig Begrundelse for at holde saa stærkt fast paa, at man skal være tvunget til at købe 4 pCt.s Obligationer.

Endelig har vi Gang paa Gang fra radikal Side og fra Regeringsbankenes Side hørt, at vort lovpriste Realkreditsystem maaske nok kunde trænge til visse Ændringer, at Gælden var blevet for høj, og det maa jo bl. a. betyde, at Obligationsmassen, der cirkulerer, i Virkeligheden er alt for stor her i Landet. Jeg er ikke uenig med Regeringen i den Betragtning, at man i foregaaende Aartier har kapitaliseret — bl. a. i Hovederhvervet — hver eneste Fortjenstmulighed i Form af en stor Obligationsmasse. Men saa er der dog ingen Mening i at forhindre visse Kapitaler i direkte Udlaan i fast Ejendom og tvinge dem, hvad man i Virkeligheden gør, til at købe Obligationer og paa den Maade sige fra Statens Side, at det er sikrere at købe disse Papirer, end det i Virkeligheden er! Jeg har ifølge min Stilling den Forpligtelse at bestyre et Legat, der har 3 pCt. som Rentesaft; det er gamle Statspapirer. I nogle Aar var det en meget lav Rente, da stod de paagældende Papirer noteret i 60, altsaa den reelle Kapital var, selv om nominelt af en vis Størrelse, jo faldet meget stærkt.

Vi ved ikke, hvordan Pengeforholdene vil udvikle sig, og for Legater er det i Virkeligheden af en vis Betydning i deres Regnskaber at kunne opgøre den reelle Værdi nogenlunde uforandret fra Aar til Aar. Det kan man heller ikke, fordi man her kommer ind i en Spekulation, som man